

जीरासं सोमसुनवे । दध्योदनञ्च जीवस्य शुक्राय त
हतौदनम् । शनैश्चराय कृशरमाजमामञ्च राहवे ।
चित्तौदनञ्च केतुभ्यः सर्वभक्ष्यैः समचयेत्” ।

कृशता स्त्री त्वयं कार्यं लाति ला-क टाप् । केशे शब्द-
कृशपास्तु पु० कश पास्त यस् । १पपटे (पापडी) राज-
नि० २हस्तशास्त्रान्विते ति० ।

कृशाङ्गी स्त्री कृपमङ्गं यस्याः ङीष् । १प्रियङ्गुद्वये शब्द-
चन्द्रिका २२स्त्रमाङ्गयुक्ते ति० स्त्रियां ङीष् ।

कृशानु पु० कश-आनुक् । १वज्रौ २चित्रकट्वे च अमरः ।
तस्य तन्नामकत्वात् “तस्मिन् कशानुसाङ्गते” भट्टिः ।
१मोनपालके । “इत्कशानोरस्तुमनसाह विभ्युषा” ष०
६, ७७, २, “कशानोः सोमपालस्यः” “कशानुः सोमपालः
सव्यस्य पदः” ऐत०ब्रा० १, २६, भा० । “कशानुरस्ता मन-
सा भुरग्यन्” ष० ४, २७, १, “कशानुरेतत्तामकः सोमपालः”
भा० । ४सव्यपार्थस्वरश्चिन्धारके च । “कशानो ! सव्याना-
यञ्च” ता०ब्रा० । “कशानुर्नाम सव्यपार्थस्थानां रश्मीनां
धारयितेति” भा० । ततः सत्यर्थे गोपदा० टन् । क-
शानुक यङ्गियुक्ते ति० तदुगणे कशानुस्थाने कशाङ्ग
इति वा पाठः कपाकोश्च यङ्गिरेवाऽर्थः ।

कृशानुरेतस् पु० कशानौ पतितं रेतोऽस्य । १महादेवे अम-
रः । तस्य यथा वज्रौ तीजोनिषेकः तथा कालिकापु०
४७अ० उक्तं कालिकापु० शब्दे २०५५पु० तत्कथामात्रं
दृश्यं विश्वरस्तु कालिकापुराणे दृश्यः । ६त० । २यज्ञे
स्तेजसि न० ।

कृशाश्व ति० कशोऽश्वोऽस्य । १हस्ताश्वमिनि । तण्विन्दु-
वंशे २राजर्षिभेदे पु० । “तत् पुत्रात् संयगादासीन् क-
शाश्वः महदेवजः । कशाश्वान् सोमदत्तोऽभूत्” भाग० ६, २,
२२, लो० । १दत्तजामाहभेदे पु० “कशाश्वोऽर्चिषि भ-
र्यायां घूमकेशमजीजगत् । दिष्ण्यायां वेदशिरं देवलं
यथुनं मनुजं” भाग० ६ ६, १८, लो० । रामा० तु अन्दना-
मिकवोदंशकन्ययोः तद्भार्यात्वसुक्तं यथा

“मर्षास्त्राणि कृशाश्वस्य पुत्राः परमभार्याकाः । कौशि-
काय पुरा दत्ता यदा राज्यं प्रशासति । तेषां पुत्राः कृशा-
श्वस्य प्रजापतिस्तुतास्तुताः । नैकरूपा महावीर्या दीप्ति-
मलो जयापहाः । जया च सुप्रभा चैव दक्षकन्ये सुम-
भ्यमे । अमुवातां च शस्त्राणि शतं परमभास्वरम् ।
पद्मागतं सुतान् लेभे जया लम्बवरा वरान् । वधायासु-
हृदेभ्यानामपयेयानुरुपिणः । सुप्रभाऽजनयश्चापि पु-

त्रान् पद्माशतं पुनः । संहारक्षाम दुर्वर्णान्दुराक्रामान्-
बलीयसः । तानि चास्त्राणि वेत्येष यथापत्कुशिका-
त्मजः । अपूर्वाणां च जनने शक्नो भयस्य धर्म्मवित्” ।
“देवि एतानि सरहस्यानि जम्भान्गुलाणि यानि भगवतः
कशाश्वान् कौशिकस्त्विदनुपसंक्रान्तानि तेन च ताडका-
बधे प्रसादोक्तान्दार्ढ्यस्य” उत्तरराम० । “व्यशः साश्वः
कृशाश्वस्य शशविन्दुश्च पार्थिवः” भा०स०अ० यमसंभ्योक्तौ
“धौशुमारिहंढाश्वस्य” इत्युपक्रमे “संहताश्वो निकुम्भस्य
पुत्रोरणविशारदः । अकृशाश्वकृशाश्वौ च संहताश्वस्य तौ
वृष” हरिव० १२अ० उक्ते धुम्बुषारवंशे १वृषभेदे
च । ततः तेन प्रोक्तमधीयते नटस्त्वत् इति । कृशाश्विन्
तत्प्रोक्तनटस्त्वत्प्राप्यिषु ब०व० । [रक्षाणी) राजनि० ।
कृशिका स्त्री कशैव स्वार्थे क । आशुकर्षीजतायां (उन्दु-
क्षप विवेचने आकर्षणे च तदा० आ० सक० क्निट् । कृपते ।
अकृष्यत-अकृष्ट । चकृषे चकृषिषे । कृष्टा कृषीष्ट
कृष्यति । कर्षणम् । प्रतिकृषते ।

कृष विवेचने आकर्षणे च भा० पर० सक० क्निट् । कर्षति
अक्राचीत्-अक्राचीत्-कृष्यत् । चकर्ष चकर्षिष्य चकृ-
षिष । कृष्टा कृष्यात् कृष्यति । कर्षाणि कृष्यते अकर्षि
अकृष्याताम् अकृष्याताम् । कृष्यः कर्षणीयः कृष्यः । कृष्टा
कर्षकः कर्षी कर्षन् कृष्यमाणः । कृष्यन् कृष्यमाणः ।
कृष्टः कृष्टिः कृष्टा अकृष्य । कर्षः कर्षणम् ।

अनु+पूर्वस्थितस्य पदादेः उत्तरयाक्ये योजनार्थे अनुसम्बन्धे
अनुपङ्गे सक० अनुकर्षति । अनुकर्षशब्दे विवृतिः

अप+हीनताकरणे स्वकालात् पूर्वतः काले करणे च सक०
अपकर्षति अपकर्षसपिण्डनम् । अपकृष्टः । अप-
कर्षशब्दे विवृतिः

अप+आ+निवर्त्तने सक० । “तमश्ववयमपाकृष्टुं निदेशात्
स्वर्णिणः पितुः” रघुः ।

अभि+आभिसृज्येन कर्षणे सक० अभिकर्षति ।

अय+अधःस्थतया कर्षणे सक० । अयकर्षति

आ+दिपयान्नरतो नयने सक० ; आकर्षति

उद्+अतिघायने प्राधान्यप्राप्ये स्वकालात् उत्तरकालकरणे
आकर्षणे च सक० । उत्कर्षन्त्यां च रशनां क्रुद्धायां
मथि पक्षिणे” रामा०ल० १८, १४ । उत्कर्षशब्दे विवृतिः

निस्+निर्+निस्सारणे निश्चये च सक० । निष्कर्षति “नि-
कृष्टुमर्थं चक्रमे कुवेरात्” रघुः । तदयं निष्कर्षः

प्र+अतिशयेन कर्षणे उत्तमतावाने सक० प्रकर्षति प्रकृष्टः